

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۲ نومبر ۲۰۱۳

۱۲ سال یک برده

در این روز ها، فلمی به نام "۱۲ سال یک برده" در سینما تیاتر های امریکا روی صحنه آمده است که تماشای آن را به همه هم میهنان سفارش می کنم. این فلم از ظلم و ستم سفیدان نژاد پرست علیه غلامان سیاه پوست در قرن ۱۹ پرده می دارد و روش ضد بشری سفیدان متمدن را افشاء می نماید. با اندکترین تعمق ملاحظه می نمائیم که روش استبداد و خونخواری طبقه حاکم امریکا کماکان باقی مانده، صرف وسایل فزیک و روانی ظلم و ستم امریکا بعد از سپری شدن دو قرن نو تر و پیشرفته تر شده است. در این جا با توضیحات مختصر پیرامون فلم "۱۲ سال یک برده"، روحیه این فلم را به مقیاس جهانی کشانیده و تجاوز امریکا را در افغانستان و عراق و به برده کشانیدن حامد کرزی و مالکی و دستگاه دولت دست نشانده کابل و بغداد مورد ارزیابی قرار می دهم. اما فرق درین جاست که بردگان سیاه در قرن ۱۹ راه مبارزه و مقاومت را رها نکردند در حالی که حامد کرزی و مالکی به بردگی و اهانت از سوی اجانب به خود می بالند.

در سال ۱۸۴۱، یک مرد سیاه پوست آزاد به اسم «سولومون نورتنپ» با فامیلش در منطقه «سراتوگا سپرنگ» در ایالت نیویارک زندگی می کرد. او از طریق حرفه نجاری و نواختن ویلن تأمین معیشت می نمود. آزادمنشی و استعداد «نورتنپ» در نواختن ویلن باعث خلق حسادت در خون و رگ سفیدان نژاد پرست شد. نژاد پرستان سفید تصمیم گرفتند تا او را دوباره در قید غلامی در آورده و به آزادی اش پایان بخشند. چون سیاهان در شمال امریکا قسماً آزاد بودند، لذا سفیدان نژاد پرست «نورتنپ» را با فریب و خدعه از نیویارک به سوی واشنگتن کشانیدند. در یک محفل خودمانی، نژاد پرستان سفید در گیلاس مشروب، ماده خواب آور را به «نورتنپ» خوراندند تا او را از خود بیخود سازد. بعد از به هوش آمدن می بیند که دست و پایش با زنجیر در کف اتاق بسته شده و در می یابد که در یک معامله سری و ضد بشری او را به نژاد پرستان جنوب فروخته اند. معامله گران اسم وی را به «پلت» تبدیل نموده و بعداً او را ذریعه کشتی به ایالت لویزیانا برای فروش انتقال دادند.

حیات بعدی «نورتنپ» در یک مزرعه کشت پنبه آغاز گردید. «نورتنپ» شاهد وحشتناک ترین و خشن ترین روش های ضد بشری از اجانب ارباب سفید و خانم بیرحمش گردید. در این جاست که با وی و سایر بردگان مانند حیوان رفتار می شد. شکنجه جسمانی، به زنجیر بستن، قمچین زدن، تجاوز به زنان برده و بالاخره به دار آویختن جزء روش همیشگی ارباب سفید و خانمش بود. با وجود تحمل همه این مشقات و زجر و آزار جسمانی، «نورتنپ» برای آزادی اش از قید غلامی هرگز از مبارزه دست نکشید و مصمم بود که با وجود نابرابری ها علیه ظلم مقاومت کند و خود و هم نژادان

خود را از شر نژاد پرستان سفید نجات دهد. توهین، ظلم و شقاوت فامیل نژاد پرست، «نورتپ» را به جان رساند که بالاخره بعد از یک منازعه شدید و جنگ تن به تن با ارباب (صاحب برده)، «نورتپ» را قسمی به پای دار بستند تا جان کندنش مدتی ادامه یافته و بیشتر عذاب کش گردد. اما یکی از سفیدان کمتر نژاد پرست او را از مرگ نجات داد. در یکی از روزها که مشترکاً با یک نجار کانادایی که مخالف بردگی بود، برای اعمار یک برنده خیمه مانند، کار می کردند، «نورتپ» طالب کمک برای آزادی خود شد و نجار کانادایی با وجود احساس خطر وعده داد که او را معاونت نماید و نامه او را به فامیلش و مقامات مربوطه به منطقه «سراتوگا سپرنگ» در نیویارک برساند. مجادله دوامدار «نورتپ» و کمک نجار کانادایی سبب شد که روزی یک پولیس و یک فرد دیگر برای نجاتش به مزرعه پنبه آمده و علی رغم مخالفت شدید ارباب او را نجات دهند. «نورتپ» بعد از ۱۲ سال بردگی با مشقت نجات یافت و به فامیلش در نیویارک پیوست. «نورتپ» سرنوشت شوم خود را در کتابی به نام "۱۲ سال یک برده" به رشته تحریر درآورد که بر مبنای آن فلمش روی صحنه آمده است.

بعد از گذشت دو قرن، امریکا اعمال سفیدان نژاد پرست قرن ۱۹ را به نحو دیگری به کار می بندد. حال امریکا می خواهد همه مردم جهان را به بردگی بکشاند. عوض زمین پنبه، به زمین های نفت خیز سایر کشورها چشم دوخته است. عوض شلاق زدن، بمب های ناپالم بر فرق مردم جهان می ریزد. عوض به دار زدن، با «درون» مردم را به نابودی می کشاند. عوض زنجیر آهنین، مردم جهان را با قرارداد های دو جانبه به زنجیر بردگی می بندد. مردم افغانستان و عراق با چنین شرایط ضد انسانی مواجه اند. به عکس «نورتپ»، مالکی و کرزی به میل خود حلقه غلامی را به گردن خویش آویزان کرده و به آن مفتخر شده اند. به عکس «نورتپ»، کرزی و مالکی به اراده خود برده شده اند و ضرورتی هم برای آزادی خویش احساس نمی نمایند. به عکس «نورتپ»، مالکی و کرزی کاری برای آزادی مردم شان انجام نمی دهند بلکه مردم خویش را بیشتر به سرسپردگی و خیانت به میهن تشوق می نمایند.

در قرن ۱۹ امریکا مردم خویش را به زنجیر غلامی می بست، در قرن ۲۱ امریکا می خواهد مردم جهان را به زنجیر بردگی ببندد. در قرن ۱۹، امریکا اعمال خود را با گفتار های دروغین مذهبی مشروعیت می داد و از انجیل برای تداوم بردگی استفاده می کرد. در قرن ۲۱، امریکا با گفتار های دروغین مدنی و به بهانه تامین حقوق بشر و یا حقوق زن به کشور های جهان متجاوز می شود و مردم آن ها را به زنجیر غلامی بسته می کند.

پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" مردم نجیب افغانستان را برای مبارزه همه جانبه غرض رهایی از قید بردگی دعوت می کند و تقاضا دارد که مانند «نورتپ» زنجیر های استعمار را درهم شکنند و به سوی آزادی بشتابند.